

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum II. De Primitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

tionem in pluribus Diœcesis omnino in desuetudinem venisse, Laym. l. 4. tract. 6. c. 4. n. 6. testatur, ubi additam Episcopo Decimas competere ex Parochiis, quæ immemor ipsius curæ subjectæ sunt.

Qu. 12. An si Parochiani per consuetudinem non debent Decimas allegaram eximere se velint à Decimis persolvendis, Pastor omittere debeat earundem exactiōnem? Rz. affirmativè cum communī sententia apud Barb. de off. Paroch. c. 1. §. 3. n. 69. modò probetur cum requisitis immemorialis, legitime præscriptionis.

Qu. 13. Si in loco, ubi fieri debet solutio Decimaria, non est consuetudo, vel dubia tantum, quomodo Pastor ius Decimas exigere debeat? Rz. Idem n. 72. in tali casu conuenientem vicinioris loci attendendam esse, sempèrque parochiūm consuetudinem generali, & eam, quæ faveat Parochi Ecclesiæ, utpote rationabiliorem & juri conformiorem preferendam esse.

M E M B R U M II.

De Primitijs.

Qu. Quid sint Primitia? Rz. esse primos fructus terræ quibus anno collectos; seu, ut fusiūs Barbosa de off. Paroch. c. n. 1. describit, esse primitiva frugum, quæ in recognitione Divini Beneficij, quo jucundissimos terræ fructus sufficiimus, DEO tanquam Creatori & Datori illorum reperitur; de quibus DEVS Num. 18. olim locutus est, dicitur: Quidquid offerunt Primitiarum Domino, tibi (scilicet Aarone) dedi; universa frugum initia, quas gignit humus, & Deo deportantur, cedent in usus tuos.

Dubia moralia.

Qu. 1. An Pastor defacto à suis Parochianis Primitia regere possit? Rz. affirmativè, in ijs locis, in quibus consuetudines non sunt abrogatae: Ita Barb. cum alijs. Layman tamē tract. 6. c. 7. n. 1. testatur, in plerisque locis earum oblationes in desuetudinem venisse, eò quod potissimum propter Absentium sustentationem sint constitutæ; nunc autem ex Decimis & Oblationibus hæc sustentatio satis habeatur.

Qu. 2. Quanta pars fruduum pro Primitijs exigi debet?

ubi consuetudo viget? Rq. et si in S. Scriptura non sit determinata quantitas earum, S. Hieronymum tamen apud Barb. l.c. n. 6. testari, quod ex Majorum traditione inductum fuerit, ut major pars Primitiarum esset quadragesima, minor sexagesima, similque etiam in arbitrio solventis foret, majorem vel minorem partem dare de terra fructibus. De animalibus enim solam primogenituram aut estimationem pro pretio dabat.

Qu. 3. An Pastor Sacramentalis Ecclesie eas exigere queat? Rq. negativè cum Azor. Fagund. & pluribus aliis apud Barbosam; quia, cum Primitiæ sint onus prædiale, non personale (offeruntur enim DEO in recognitionem dominij naturalis, quod habet in omnes fructus terræ) rectè etiam illi Parochiæ, in qua prædia existunt; non verò illi, in qua Sacra menta percipit Parochianus, persolvuntur, nisi consuetudo in contrarium obstat.

M E M B R U M III.

De Oblationibus.

Qu. 1. Quid de his Oblationibus Pastor potissimum scire debet? Rq. Quinque potissimum. Primò, quid sint. Secundò, quotuplices. Tertiò, quis eas offerre possit. Quartò, quæ sit obligatio eas dandi. Quintò, ad quem pertineant.

Qu. 2. Quid intelligatur per Oblationes? Rq. cum Barb. de off. Paroch. c. 24. n. 1. in genere quidem per eas intelligi actiones omnes, per quas res aliqua ad Divinum cultum exhibetur; propriè tamen per illas solum intelligi res illas, quæ intuitu Religionis immediate DEO ab hominibus absque immolatione exhibentur, ut vel in usum Ecclesiæ, vel Ministeriorum ejus cedant.

Qu. 3. Quotuplices sint Oblationes? Resp. Idem Barbosa n. 3. tres præcipue species assignari: Prima donatio inter vivos vocatur, facta DEO & Ecclesiæ. Secunda donatio mortis causâ, quæ sit pro animæ redēptione, & mortuarium appellatur. Tertia tandem usualis dicitur, & est illa, quam faciunt Fideles, dum varias res ad altare vel manus Sacerdotum offerunt.

Qu. 4. Quis eas offerre possit? Resp. id colligi posse ex conditionibus, quas communiter Auctores requirunt, ut illæ DEO